

Hata Sevgiyi Azaltır mı

– fuatturker · 15 Ekim 2011

Samimi inananlar Yüce Allah'tan içleri titreyerek korkan, O'nu büyük bir aşkla seven, Allah'ın koruması altında yaşayan insanlardır. Yalnızca Rabb'lerinden korkar, yalnızca O'na güvenip dayanırlar. Yaşamları boyunca dinin hükümlerine uyar, Allah'ın beğenip tavsiye ettiği ahlakı sergiler, hiçbir koşul ve ortamda bu ahlakın dışına çıkmazlar.

Yüce Allah'a ve O'nun yarattığı kadere saygıyla boyun eğen müminler, Allah'ı çok sevdikleri için O'nun yarattığı her şeyin kendileri için bir hayır ve hikmet içerdiğinin bilincindedirler. Başlarına gelen hiçbir olay karşısında üzüntüye, paniğe, öfkeye kapılmaz, her zaman tutarlı ve kararlı davranışlar sergiler, asla kontrolden çıkmazlar. Elde etmek istedikleri ve çaba gösterdikleri bir konuda sonuç diledikleri gibi olmadığında da karamsarlık duymaz, ümitsizliğe kapılmazlar. Maddi kayıplar yaşadıkları ya da hastalandıkları zaman dahi imanın getirdiği mutlulukları azalmaz.

Müminin en önemli özelliklerinden biri, yaşamındaki koşullar ne olursa olsun çok olumlu bir ruh haline sahip olmasıdır. Mümin her olayda hayır görür, hikmet arar. En zor zamanlarda dahi umudunu yitirmez. Çünkü her şeyin varlığı ve varlığı boyunca görüp geçireceği halleri, hadiseleri tespit ve tayin eden ve ona göre yaratan, yoktan var eden Allah'tır ve mümin buna kesin bilgiyle iman eder. Olumsuz gibi görünen durumların da Yüce Allah'tan bir imtihan olduğunu bilir. Allah'ın o durumu yaratmasındaki hayır ve hikmetleri bekler; çünkü "...Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey, sizin için hayırlıdır ve olur ki, sevdiğiniz şey de sizin için bir şerdir. Allah bilir de siz bilmezsiniz." (Bakara Suresi, 216) ayetiyle haber verildiği gibi, Allah'ın yarattığı her şeyde mümin için çok fazla hayır ve hikmet vardır. Rabbimiz müminlerin velisi, yardımcısı ve dostudur; dosttan gelen her şey de değerlidir, güzeldir...Ve samimi mümin için her şey güzelliğe dönüşecektir.

Halim olan Allah gönülden katıksızca Kendisi'ne yönelen kullarını cennet ehli olacakları şekilde eğitir. Samimi müminin bu manevi eğitimindeki her aşama kendisini cennete yaklaştıran bir adımdır. Bu eğitim sırasında kuşkusuz hata da yapacaktır. Ancak mümin yaptığı hataları da olgunlukla değerlendirir; eksikliklerine ve davranışlarındaki hatalara da hayır gözüyle bakar. İman etmek hatasız olmak anlamına gelmez. Rabbimiz insanı imtihan ortamının gereği olarak eksiklik ve acizliklerle yaratmıştır. Her insan gibi hatalar yapan mümini cahiliye insanlarından ayıran, yaptığı hatayı vicdanıyla fark ettiğinde ya da hatalı olduğu hatırlatıldığında, bile bile hatasında ısrar etmemesidir. Samimi mümin hatasından pişmanlık duyar, Allah'a yönelip tevbe eder ve tekrarlamamaya çaba gösterir. Bu da Müslüman'ın samimiyetinin önemli bir göstergesidir. Müminlerin hataları karşısındaki tavırları Kur'an'da şu şekilde bildirilir:

Ve 'çirkin bir hayasızlık' işledikleri ya da nefislerine zulmettikleri zaman, Allah'ı hatırlayıp hemen

günahlarından dolayı bağışlanma isteyenlerdir. Allah'tan başka günahları bağışlayan kimdir? Bir de onlar yaptıkları (kötü şeylerde) bile bile ısrar etmeyenlerdir. (Al-i İmran Suresi, 135)

Mümin Allah'ın ruhundan taşıyan değerli bir varlıktır. İnsanın hatasını gözünde büyütmesi, hataları nedeniyle kendini değersiz görmesi, Kur'ani bir bakış açısı değildir. Dünya üzerinde yaşamış, yaşayan, yaşayacak –peygamberler de dahil- tek bir tane hatasız, günahsız insan yoktur. Hata, sevap hepsi birer renktir. Yatığı hatadan dolayı müminin kendisine karşı güvensiz bir ruh haline sahip olması yanlıştır. Mümin, 'İnsanlar ne der, hakkımda ne düşünürler, ya bana sevgileri ve güvenleri azalırsa?' gibi düşüncelerle vesveseye kapılmaz. Mümin insanların değil, yalnızca Allah'ın hoşnutluğunu kazanmayı hedefler. Bir hatası olduğunda da yalnızca Allah'tan bağışlanma diler. Allah'ın sonsuz bağışlayan olduğunu bilir ve Hz. İbrahim'in, "Din (ceza) günü hatalarımı bağışlayacağını umduğum da O'dur" (Şuara Suresi, 82) sözleriyle ettiği dua gibi Rabb'ine çağrıda bulunur.

Mümin, kesin bilgiyle iman eder, Allah'a dayanıp güvenir ve her koşulda güzel ahlaklıdır. Allah'ın "Gevşemeyin, üzülmeyin; eğer (gerçekten) iman etmişseniz en üstün olan sizlersiniz." (Al-i İmran Suresi, 139) ayetiyle de bildirdiği gibi, değerlidir. Diğer müminler tarafından da sevlmeyi ve güvenilmeyi ister. Ancak bu sevgiyi ve güven duygusunu diğer müminlerin kalbinde yaratacak olan da Rabbimiz'dir. Bu konuda tevekkül eden mümin, hata ve eksikleri karşısında müminlerin kendisine olan sevgilerinin azalmayacağını hatta daha da artacağını bilir. Çünkü önemli olan kişinin hata yaptığında gösterdiği tavidir. Allah korkusunu içinde taşıyan mümin, hata yaptığında vicdanı çok rahatsız olur; pişmanlık duyar ve Allah'a sığınarak, hatasını telafi etmeye çaba gösterir.

Aczini daha iyi anlayan insan, Allah'a ne kadar muhtaç bir varlık olduğunu daha derinden fark eder. Bu gerçekler insanın Allah'a olan boyun eğciliğini artırır. Rabbimiz diğer müminlerin kalbinde de o kişiye karşı bir merhamet şefkat duygusu oluşturur.

Müminler, acizliklerinin ve her an hata yapma ihtimali olduğunun bilincindedirler. Bu yüzden hata yapmak, asla küçük düşmelerine neden olmaz. Kendi yaptıkları ya da şahit oldukları hatalardan ders çıkarır, aynı yanlışa tekrar düşmemeye çalışırlar. Hata yapan bir mümini, tıpkı hastalanan çocuğunun kendi başına iyileşemeyeceği için yanından ayrılmayan bir anne gibi- yalnız bırakmaz, ona yardım ederler. Pişmanlık hisseden ve kendini düzeltmek için çaba gösteren insana duyulan sevgi ve saygı artar. Yüce Allah bağışlayıcı, merhamet edicidir ve Kendisi'ne sığınan kullarını affeder.

Rabbimiz Kuran ayetlerinde, hatasından ibret alarak tevbe eden ve aynı hataya tekrar düşmemek için samimi çaba gösteren kullarını bağışlayacağını, "Ancak kim işlediği zulümden sonra tevbe eder ve (davranışlarını) düzeltirse, şüphesiz Allah onun tevbesini kabul eder. Muhakkak Allah, bağışlayandır, esirgeyendir." (Maide Suresi, 39) ayetiyle haber verir. O Rahman'dır, Rahim'dir.

İman eden insanın sorumluluğu, Rabb'inin tavsiye ettiği Kur'an ahlakını yaşamına hakim kılması ve

Allah'ın rızasının en çoğunu aramasıdır. Bu amaçla kararlı bir şekilde Allah için yaşayan bir insanın sevilmemesi ve bu insana güven duyulmaması zaten mümkün değildir. Mümin-imanının gereği olarak diğer müminlerin de kendisini imanından dolayı seveceklerine ve sevgiyi kalplerde yalnızca Allah'ın yaratacağının bilincindedir.

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar ise, Rahman (olan Allah), onlar için bir sevgi kılacaktır.
(Meryem Suresi, 96)